

[Oluf Pedersen.]

vilde faa det lige saa daarligt, som de har haft det hidtil. Jeg vil gerne have Lov til at understrege den Erkendelse, der laa i Finansministerens Ord: „lige saa daarligt“. Dermed siges nemlig, at de har det daarligt, hvilket utvivlsomt ogsaa er rigtigt. Selvfølgelig har de arbejdsløse det daarligt. Selvfølgelig har disse Mennesker Krav paa at faa Beskæftigelse, selvfølgelig har de Krav paa at tjene til Livets Ophold og behøver ikke at skulle leve af Almisse, saa det er fuldstændig rigtigt, naar Finansministeren siger, at de har det daarligt. Men det er givet, at i det Øjeblik man kan hæve Købekraften, ikke alene for Byens Arbejdere og for Landbruget, men ogsaa for de arbejdsløse, saa betyder det øget Efterspørgsel, saa betyder det mere Beskæftigelse, og saa er man færdig med Arbejdsløsheden. Det bør og kan vel heller ikke være saaledes, at man virkelig fra socialdemokratisk Side har opgivet den Tanke, at det skulde være muligt at afskaffe Arbejdsløsheden og hele dens Forbandelse. Og naar Socialdemokratiet vil sætte ind imod Arbejdsløsheden, er det saa ikke ligetil, at de vender sig til det første Punkt i det kommunistiske Manifest, Grundlaget for Marxismen, som siger, at Samfundet skal inddrage Grundrenten til Dækning af de offentlige Udgifter? Det havde været ligetil først at vende sig derhen i Stedet for at fortabe sig i en hel Masse andre, meget lidt betydende Foranstaltninger.

Jeg vender mig saa med et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, der selv brugte det Udtryk, at saa vidt han forstod vort Forslag, vilde det have den og den daarlige Virkning. Jeg vil have Lov til at sige, at det, som gør, at det ærede Medlem nu vender sig imod Forslaget, er Misforstaaelser fra det ærede Medlems Side. Det ærede Medlem gjorde gældende, at 4½ pCt. af Grundværdien vilde ikke altid kunne siges at dække Grundrenten, idet Grundrenten svingede, og heri har det ærede Medlem Ret. Men det ærede Medlem glemmer, at det, der er Baggrunden for Ansættelsen af de 4½ pCt., er en Grundværdiansættelse, og denne Grundværdiansættelse foregaar periodisk med visse Aars Mellemløb, saaledes at en Stigning af Grundrenten vil ske ikke ved, at de 4½ pCt. bliver højere, men ved en højere Værdiansættelse, og de 4½ pCt. skal altsaa svares af et større Beløb.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har ogsaa Ret i, at en Række Foranstaltninger indvirker paa selve Grundværdien.

Hvis man vil ophæve en Række Foranstaltninger, som nu paavirker Erhvervslivet, vil Grundværdien utvivlsomt stige, og de Midler, som kommer ind i Form af Grundskyld, vil altsaa blive større.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vilde have, at man skulde gennemføre Foranstaltninger, som forbød Køb og Salg og Pantsætning af Jord. Heroverfor siger vi fra Retsforbundets Side: Nej, det skal man ikke. Selve Jordens Substans skal være Genstand for fri Handel og Omsætning. Det, som man skal inddrage, er selve Jordrenten. Der er næppe nogen Tvivl om — jeg tror heller ikke, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil bestride det — at en Inddragning af selve Jordrenten vilde faa ganske overordentlig stor Betydning for Arbejdets økonomiske Frigørelse. Forholdet er nemlig det, at Kravet om lige Ret til Jorden, Kravet om, at Jordværdien, Jordrenten skal tilfalde alle, i Virkeligheden er det eneste berettigede i Kommunismen. Desværre har det kommunistiske Parti fortabt sig i en hel Masse andre Krav, som er ganske uberettigede, og saa har de glemt det bedste af det hele.

Dernæst har jeg et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem mente, at jeg i mit første Indlæg kun havde talt om Idioter og Kludrehase. Jeg gør opmærksom paa, at jeg kun har talt om den nuværende Politik — den nuværende Politik har jo Præg af de Konservative — og karakteriserer den saa godt, som det var muligt med milde Ord. Det er jo ganske naturligt, at naar man skal sige Sandheden, kommer man til at anvende kraftige Udtryk. Hvis man skulde anvende Udtryk, der fuldt ud dækkede det virkelige Forhold, ja, saa er det givet, at de vilde blive paataalt af Formanden Gang paa Gang.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller hævdede, at naar vi fra Retsforbundets Side havde stillet Forslag om en 30 pCt.'s Formueafgift, ligelig for alle Formuer, var det den voldsomste Formuekonfiskation, der nogen Sinde havde været stillet Forslag om. Jeg vil have Lov at spørge det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, hvor stor en Del af Folks Indkomster tror det ærede Medlem at Staten i Dag lægger Beslag paa? Hvor meget tror det ærede Medlem at man i Dag konfiskerer af Folks Indkomst? Jeg tror, at det ærede Medlem, hvis han vil gøre det op, vil komme til det Resultat, at det, Staten tager, drejer sig om meget mere end 30 pCt. af Indkomsten, og derfor om et Beløb, som er meget større end det, der svarer til 30 pCt. af Formuen.